

Näbenusse

Bärndütschi - Gschichtli vo chliine Lüt

Hingergöschene, mit däm Uebername hei gwüssi Lüt es chliis Buredörfli gmeint. Es isch mi liebi Heimat vo mir Jugendzyt gsi. So wyt i o schpeter i der grosse Wäut umecho bi, nie han i das ganz vom Waud umrundete Dörfli mit au dene Gschtaute wo mir dert begägnen si, chönne vergässe. Ging wider si die Biuder u lidrück usem Haubschatte vo re eigentlich schöne Vergangeheit ufgschtige. Dr Uebername vom Dörfli isch irreführend. Aer isch d'Erfindig vo Schueubuebe, usem grössere Nachbardorf gsi u het üs söue dra erinnere, dass mir äbe ame mingere Ort deheime syge. Das het üs natürlich ging e chlei bisse, u mir Buebe vo Hingergöschene hei ja scho gwüsst, dass bi üs viu rächt armi Lüt si. U doch hei mir e gwüsse Schtouz gha, us däm Dörfli z'cho, wo so ganz wie ne Wäut für sich gsi isch, wi süsch wyt u breit keis anders Dorf.

Da obe uf eme Hoger im Bärner Mittuland si mir für üs gsi, u hei vo üsne Waudränder us wyt über Bärn, d'Vorauspe u drüber us bi klarem Wätter die herrliche Schneebärg chönne beschtuene. We mir uf dr angere Site im Nordweschte si ga überluege, hei mir ds Seeland mit syne drei Seene vor is gha, hingerdrane dr blaugrau, längzognig Jura, e wunderbari Fernsicht. I weiss nid, aber i gloube, dass grad die Tatsach, e söttigi Ussicht immer wider dörfe vor sich z'ha, mir ghufe het mi Heimat bsungers gärn z'ha. U doch isch aube o der Gedanke ane wyteri no viu grösseri Wäut ufgschtige, wiu dert über de Jurahöchine äne han ig im Geischt Frankrich gwüsst u äbe e Wäut unändlich wyt vou Wunger u Gheimniss.

I bi schpeter i disi Wäut usecho, ha mängs Meer, wyti Landstriche, einsami Gägende u ändlosi Wüeschtime dürzoge, mit Mönsche überfüuti Schtedt betrachtet. De ganz lysli isch mir d'Erschynig vo mir Jugendzyt, vo mym chliine Dörfli uf'gschtige u i ha wider hei müesse. Ja es isch wahr, was e währschafte Bärner gseit het: "Mir hei e schöni Heimat, mir si're a ganze Maa schudig!"

Mängs het nach drissg Jahr anders usgseh. So armi Lüt wi n'ig aus Bueb ha glehrt kenne, si keini me ume gsi. Ds Dörfli aber isch ging no schtiu im Waud versteckt, wi guet.-

I probiere hie us mir Erinnerung es paar Lütli, wo mir aus Bueb no guet us em Gedächtnis läbig wärde, dar z'schteue. Obs mir gling,- i mache eifach nume a schwache Versuech.